

Bakış Açısını Deęiřtirmek

Hayatta herkes inandığı doğruların peşinden gider. Her kesin bir hayat felsefesi, bir hayat görüşü, bir bakış açısı vardır. Ama hayata her gün baktığımız pencereden bakarsak. Yaşadığımız hayattan zevk alamayız.

Bazen olaylara başka pencereden bakmak gerekir. İşte o zaman hayat daha yaşanır bir hal alır.

Bakış açımız aynı kalırsa, hayata sürekli aynı pencereden bakarsak sürekli aynı şeyleri görür ve olduğumuz yerde sayarız. Bazen çözüm, bakış açımızı değiştirmeyi gerektirir.

Bu amaçla olaylara bakış açımızın değişimine katkı sunabileceğini düşündüğüm **“Patates, Yumurta ve Kahvenin Hikâyesi”**nden bahsetmek istiyorum.

Okuyanlar bilir bu hikâyenin bakış açısına farklı bir aç kazandırdığını.

“Bir zamanlar her şeyden sürekli şikâyet eden, her gün hayatın ne kadar berbat olduğundan yakınan bir kız vardı. Hayat ona göre çok kötüydü ve sürekli savaşmaktan, mücadele etmekten çok yorulmuştu. Bir problemi çözer çözmez, bir yenisi çıkıyordu karşısına.

Genç kızın bu yakınmaları karşısında, aşçı olan babası ona bir hayat dersi vermeye niyetlendi. Bir gün onu mutfağa götürdü. Üç ayrı cezveyi suyla doldurdu ve cezveleri ateşin üzerine koydu. Cezvelerdeki su kaynamaya başlayınca bir cezveye patates, bir cezveye yumurta ve diğer cezveye de kahve çekirdekleri koydu. Daha sonra hiçbir şey söylemeden beklemeye başladı. Kızı da hiçbir şey anlamadığı için babasının yaptıklarını seyrediyor ve sonunda karşılaşacağı şeyi görmeyi bekliyordu. Ama o kadar sabırsızdı ki sızlanmaya ve daha ne kadar bekleyeceklerini sormaya başladı. Babası onun sorusuna cevap

vermedi. Yirmi dakika sonra adam cezvelerin altındaki ateşi kapattı. Birinci cezveden patatesi çıkarıp tabağa koydu. İkinci cezveden yumurtayı çıkardı ve diğer cezvedeki kahveyi de bir fincana boşalttı. Sonra kızına dönüp sordu:

Ne görüyorsun?

'Patates, yumurta ve kahve,' diye alaylı bir cevap verdi kız.

Daha yakından bak!

Patatese dokun, dedi baba.

Kız söyleneni yaptı ve patatesin yumuşamış olduğunu söyledi.

Aynı şekilde yumurtayı da incele, dedi baba.

Kız kabuğunu soyduğu yumurtanın da katılaştığını gördü. En sonunda kızının kahveden bir yudum almasını söyledi. Babasının bu söylediğini de yapan kızın yüzüne kahvenin nefis tadıyla bir gülümseme geldi. Ama kız yine de bütün bunlardan bir şey anlamamıştı ve babasına şöyle sordu:

Bütün bunlar ne anlama geliyor baba?

Babası, patatesin de yumurtanın da kahve çekirdeklerinin de aynı sıkıntıyı yaşadıklarını, yani kaynar suyun içinde kaldıklarını anlattı. Ama her biri bu sıkıntı karşısında farklı farklı tepkiler vermişti. Patates daha önce sert, güçlü ve tavizsiz görünürken, kaynar suyun içine girince yumuşamış ve güçten düşmüştü. Yumurta ise çok kırılgandı, dışındaki ince kabuğun içindeki sıvıyı koruyordu; ama kaynar suda kalınca yumurta sertleşmiş ve katılaşmıştı.

Fakat kahve çekirdekleri bambaşkaydı. Kaynar suyun içinde kalınca, kendileri değiştiği gibi suyu da değiştirmişti ve ortaya tamamen yeni bir şey çıkmıştı.

Baba kızına döndü ve tekrar şöyle sordu:

Sen hangisisin?

Bir sıkıntı kapını çaldığında nasıl tepki vereceksin?

Patates gibi yumuşayıp ezilecek misin?

Yumurta gibi kalbini mi katılaştıracaksın?

Yoksa kahve çekirdekleri gibi başına gelen her olayın duygularını olgunlaştırmasına ve hayatına ayrı bir tat katmasına izin mi vereceksin?

Şimdi soruyorum sana: **Sen hangisisin?**

Sen hangisisin?"

Anonim / Alıntıdır